

DOM

afsagt den 14. marts 2016 i sag nr. BS 150-1423/2014:

A

mod

Ankenævnet for Patienterstatningen

Parternes påstande og sagens baggrund

Sagen er anlagt den 19. december 2014.

Sagsøger, **A** har nedlagt påstand om, at Ankenævnet for Patienterstatningen tilpligtes at anerkende, at han i forbindelse med operation den 19. november 2012 på **B** blev påført en erstatningsberettigende patientskade, jf. §§ 19 og 20 i lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet.

Sagsøgte, Ankenævnet for Patienterstatningen (tidligere Patientskadeankenævnet), har påstået frifindelse.

A fik lammelse eller reduceret førlighed i sine ben efter en operation på **B** den 19. november 2012 for aneurismer på bækkenpulsåren. Sagen vedrører, om denne følgeskade er mere omfattende, end hvad **A** med rimelighed må tåle, jf. klage- og erstatningslovens § 20, stk. 1, nr. 4. I bekræftende fald er skaden erstatningsberettigende.

Oplysningerne i sagen

Denne dom indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejeloovens § 218 a, stk. 2, idet dog den afgivne forklaring er gengivet neden for.

Parterne er enige om, at sagens værdi er 330.000 kr. **A** er dækket af retslhjælpsforsikring.

Der er under sagens forberedelse rettet spørgsmål til Retslægerådet, der har svaret ved udtalelse af 25. november 2015.

Forklaringer

A har under hovedforhandlingen den 4. marts 2016 forklaret, at han er uddannet

på efterløn, da han fyldte 60 år.

Han gik

de lægen, der

et somme op-

g slet ikke kan

ndle:

- sjældne, jf. bil-

- over korte distancer ved hjælp af rollator og dropfodsbandage,
- at den opstående skade dermed også må anses for at være alvorlig, også set i forhold til sagsøgers grundlidelse,
- at de opståede komplikationer går ud over hvad sagsøger med rimelighed må tåle,
- at sagsøgers skade derfor skal anerkendes som en erstatningsberettiget patient-skade, jf. KEL § 20, stk. 1, nr. 4."

Ankenævnet for Patienterstatningen har i sit påstandsdokument anført bl.a. følgende:

"En patient er berettiget til erstatning efter lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet (herefter forkortet KEL), hvis patienten ved behandlingen, undersøgelsen eller lignende med overvejende sandsynlighed er blevet påført en skade, og skaden med overvejende sandsynlighed er forvoldt på en af de i § 20, stk. 1, nr. 1-4, anførte måder.

Det er en betingelse, at skaden med overvejende sandsynlighed er en følge af den foretagne behandling eller undersøgelse, og ikke skyldes patientens grundsygdom eller andre forhold. (...)

Der kan endvidere ydes erstatning efter KEL § 20, stk. 1, nr. 4, hvis der ved behandling opstår infektioner eller andre komplikationer, der er mere omfattende end, hvad patienten må tåle. Erstatning kræver, at skaden både er alvorlig i forhold til patientens grundsygdom og meget sjælden.

Det afgørende er, at komplikationens alvor skal gå ud over, hvad patienten med rimelighed må tåle. Det er ikke tilstrækkeligt, at komplikationen i sig selv har alvorlige følger for patienten. Komplikationens alvor skal sammenholdes med karakteren og alvoren af patientens grundsygdom og helbredstilstand i øvrigt. Hvis grundsygdommen ubehandlet indebærer nærliggende risiko for alvorlig invaliditet eller for patientens død, må der også accepteres en betydelig risiko for alvorlige komplikationer i forbindelse med behandlingen af den.

Det gøres overordnet gældende, at der ikke er grundlag for at tilsidesætte Ankenævnet for Patienterstatningens afgørelse af 1. september 2014, hvorved Ankenævnet vurderede, at sagsøgeren ikke var påført en erstatningsberettigende patientskade ved operationen den 19. november 2012, jf. KEL § 19, jf. § 20, stk. 1, nr. 1 og § 20, stk. 1, nr. 4. (...)

Sagsøgerens lammelse af underekstremiteterne er en hændelig komplikation til behandlingen, der er udført i overensstemmelse med almindeligt anerkendte lægefaglige retningslinjer.

Sagsøgerens skade i form af lammelse i begge ben går ikke udover, hvad sagsøgeren med rimelighed må tåle, da skaden ikke er tilstrækkelig alvorlig i forhold til sagsøgerens grundsygdom.

Sagsøgerens grundsygdom i form af store aneurismer (udposninger) på bækkenpulsårene er meget alvorlig, da disse udposninger ubehandlet ville have medført en særdeles høj risiko for bristning af pulsårene. En bristning af bækkenpulsårene er

livstruende. Retslægerrådet har i svaret på spørgsmål G udtalt:

"Store ubehandlede aneurismer på bækkenpulsårene vil, som øvrige aneurismer, hos de fleste fortsætte væksten og til slut briste (rumpere). Bristning leder til livstruende indre blødning. Jo større et aneurisme er, jo større er risikoen for bristning."

Sagsøgeren er således ikke påført en erstatningsherettigende skade efter KIEL § 20, stk. 1, nr. 4."

Parterne har under hovedforhandlingen uddybet disse synspunkter.

Rettens begrundelse og afgørelse

Parterne er enige om, at **A's** reducerede førlighed i benene er en håndelig skade, der er indtrådt som følge af operationen den 19. november 2012. Retten lægger videre til grund, at den præcise årsag til denne følgeskade ikke med rimelig sandsynlighed kan konstateres, og at følgeskaden er meget sjælden og således forekommer efter mindre end 1 % af operationer for aneurismer på bækkenpulsåren, jf. herved Retslægerrådets svar på spørgsmål 4 hhv. H. Retten skal herefter alene tage stilling til, om følgeskaden er mere omfattende, end hvad **A** med rimelighed må tåle, jf. klage- og erstatningslovens § 20, stk. 1, nr. 4.

Efter det anførte anser retten det for reelt umuligt at tage risikoen for den pågældende skades indtræden i betragtning før operationen.

Der foreligger ikke i sagen oplysninger om en procentvis anslået dødelighed i en bestemt periode for adskillige ubehandlede aneurismer, men retten lægger efter Retslægerrådets svar på spørgsmål G til grund, at aneurismer hos de fleste vil fortsætte væksten og til slut briste med livstruende indre blødning til følge, og at risikoen for bristning er større, jo større et aneurisme er. Det fremgår endvidere af lægejournalen, tilførsel den 17. december 2012, at flere af **A's** aneurismer betegnes som "store". På denne baggrund lægger retten til grund, at **A's** operationskrævende lidelse var meget alvorlig. Det kan ikke medføre en anden vurdering heraf, at der gik næsten to måneder fra opdagelsen af aneurismerne til operationen.

Selvom der ikke i sagen foreligger en egentlig ménvurdering, må følgeskaden efter de samlede oplysninger herom - herunder **A's** forklaring og de seneste oplysninger om resultaterne af genoptræningen - naturligvis anses for alvorlig.

Uanset følgeskadens sjældenhed og alvor må retten imidlertid fastslå, at følgeskaden har en sådan underordnet betydning i forhold til den meget alvorlige lidelse med betydelig risiko for dødsfald, som operationen efter det foreliggende har afhjulpet. Retten har således ikke et sikkert grundlag for at fastslå, at følgeskaden er mere omfattende, end hvad **A** i lovens

forstand med rimelighed må tåle. Retten kan derfor ikke tilsidesætte Ankenævnet for Patienterstatningens afgørelse, og nævnets frifindelsespåstand tages således til følge.

Efter sagens udfald fastsættes sagsomkostninger som anført nedenfor. Beløbet dækker advokatbistand og er inkl. moms, idet det er oplyst, at Ankenævnet for Patienterstatningen ikke er momsregistreret. Retten har ved fastsættelsen af beløbet lagt vægt på sagens økonomiske værdi, dens forløb og dens omfang, herunder forelæggelse for Retslægerådet.

Thi kendes for ret:

Ankenævnet for Patienterstatningen frifindes.

Inden 14 dage skal til Ankenævnet for Patienterstatningen betale sagsomkostninger med 43.750 kr., der forrentes efter rentelovens § 8 a.

Henrik Gjørup